

5 omtalte Forslag vil blive taget under særdeles velvillig Overveielse, for at man kan søge saavidt muligt ved materielle Midler at bøde paa den Ulykke, der er skeet. — Angaaende den af Mindretallet under Nr. 6 stete Henviisning skal jeg for Diebliffet indskrænke mig til at sige, at, da det ærede Medlem har yttret, at han vil bringe Sagen frem i større Specialitet ved 2den Behandling, forbeholder jeg mig ligeledes da at give Tilsvær, idet jeg dog her skal bemærke, at han synes at svæve i nogen Vildfarelse med Hensyn det Motiv, der kunde være til at beholde Veilstrup istedetfor Ulfkjær som Poststation, idet han slet ikke har taget Hensyn til, at der jo kan være Grund for Hovedposten fra Holsiebro til Ringkjøbing til hellere at ville have Ulfkjær til Brevsamlingssted end Veilstrup. Det synes aabenbart at maatte være Passagererne temmelig ligegyldigt, enten de paa den ene eller den anden Maade føre dette Stykke Bei fra Veilstrup til Ulfkjær, og uden Hensyn til Brevsamlingsstedet er der en Besparelse af 25 Rd. aarlig, idet Udgiften til Postens Befordring paa det nævnte Stykke Bei er mindre, end hvad Postvæsenet maa betale Kromanden i Veilstrup for et Afrædelsesværelse der. Men den ærede Ordfører har uden Tvivl Ret i, at det Hele er en saa speciel Sag, at den synes godt at kunne overlades til Administrationens Afgjærelse.

Derimod foreligger der et temmelig betydelig Spørgsmaal i den af Udvalget stete Henviisning under Nr. 7, vedkommende et Andragende om Tilbagebetaling af Told, og jeg skal for mit Vedkommende sige, at jeg vilde ønske, at Udvalget ikke havde stillet denne Henviisning, idet jeg ikke kan erkjende, at de Betragtninger, hvorfra det er gaaet ud, i det Hele taget ere rigtige. Finantsministeren har jo ikke nogen lovlig Ret til at forandre Toldloven, men han afgiver, naar der indkommer Klage, en Resolution for det enkelte foreliggende Tilfælde, og saaledes er det ogsaa skeet her, at Finantsministeren har afgivet en Resolution over en ham opgiven Stave, at den efter hans Formening i det Diebliff, den indkom, ikke kunde henføres under den Position, hvorefter den skulde fortolde, men vilde være at indføre toldfri. Men

jeg finder det overordentlig betænkeligt at give en saadan Resolution tilbagevirkende Kraft, ikke blot fordi det vil være en Umulighed at paa-vise, at de Staver, som skulde være blevne fortolde i Løbet af to Aar, have været af samme Bestaffenhed (Berg: Ja, saa falder Henviisningen bort!), ja, ganske rigtigt, men derfor er det temmelig uantageligt, at denne Resolution kan anvendes paa disse Staver, og selv om det kunde bevises, at de vare eens, er det min Overbeviisning, at Fortolningen maa ansees for endelig. Naar Folk fortolde i Henshold til den Opfattelse af Toldloven og navnlig af Positionerne, som Toldvæsenet gjør gjældende, og de ikke foretage de Skridt, som ere nødvendige for at faae det forandret, saa maa den Ting være afgjort. Det forekommer mig at ville føre til overordentlig betænkelige Skridt — og derfor ønskede jeg, at man ikke havde udtalt sig i denne Retning — naar man her vedfjender sig det Princip, at en Resolution kan faae tilbagevirkende Kraft. Jeg finder heller ikke, at der er noget Billigt overfor vedkommende Klarende i denne Udtalelse, thi de bestemme naturligtvis Værdien af deres Arbejde og af deres Production i Forhold til den Told, de maae betale, saa at det egentlig ikke er dem, der komme til at betale Tolden, men Consumenterne af deres Varer. Jeg anseer det, som sagt, for en Hensstilling, der har ikke liden Betænkelighed, navnlig med Hensyn til sine Følger, skjøndt jeg ikke troer, at det vil have nogensomhelst praktisk Indflydelse i dette Diebliff. Den ærede Ordfører har, skjøndt jeg ikke veed, hvorfor han har bemærket det, fundet Anledning til at sige, at det var under Ministerens Værdighed at give Motiver for sine Resolutioner. Jeg synes ikke, at der foreligger tilstrækkelig Grund til at sige dette, thi dersom man havde ønsket at faae Oplysning om, hvorfor Finantsministeriet ikke kunde gaae ind paa dette Andragende, kunde man have faaet den, det er nemlig deels den Betænkelighed, jeg nys gjorde gjældende, og deels at alle de vedkommende Toldautoriteter, som have været hørte, have erklæret det for umuligt for dem at afgive Bestemmelse om, hvorvidt disse Staver have været af samme Slags som dem, der er Tale om i Resolutionen. Forøvrigt er